

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Șestaci, raionul Șoldănești, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 9 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 3r-342/25
NR. PIGD 2-24149330-01-3r-24122025)*

Instanța de apel incorect a constatat că cererea de apel depusă reprezintă apel nemotivat. Evidențierea în cererea de apel a celor mai mici critici de manifestare a dezacordului cu soluția pronunțată de prima instanță, pot fi privite în esență ca o motivare a apelului.

Judecătoria Orhei, sediul Central, jud. A. Balan,
Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, S. Ghercavii

19 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 decembrie 2024, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Șestaci, raionul Șoldănești, solicitând anularea deciziei Consiliului local Șestaci nr.7.1 din 04 octombrie 2024 „Cu privire la defrișarea unor arbori”.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat. S-a anulat decizia Consiliului local Șestaci, raionul Șoldănești, nr.7.1 din 04 octombrie 2024 „Cu privire la defrișarea unor arbori”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La 30 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, reprezentat de Primarul satului Șestaci, Iacob Guja, a depus cerere de apel, solicitând examinarea și admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, la etapa contestării dispozitivul hotărârii prin apel nemotivat, emiterea unei încheieri de remitere a sesizării către Curtea Constituțională până la introducerea apelului nemotivat, examinarea apelului nemotivat și casarea dispozitivului hotărârii judecătorești din 12 iunie 2025.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din 9 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibil apelul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, împotriva hotărârii din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 24 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, reprezentat de Primarul satului Șestaci,

Iacob Guja, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 9 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate ca fiind arbitrară și ilegală, restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel cu obligarea soluționării cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate anterior oricărei decizii de admisibilitate sau fondului apelului în strictă conformitate cu hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

6. Prin decizia din 19 noiembrie 2025 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești. S-a anulat încheierea din 9 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a restituit cauza Curții de Apel Nord pentru soluționarea admisibilității apelului depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin încheierea din 9 decembrie 2025, Curtea de Apel Nord, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, a declarat inadmisibil apelul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești împotriva hotărârii din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

8. La 12 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, reprezentat de Primarul satului Șestaci, Iacob Guja, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 9 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate ca fiind arbitrară și ilegală, restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel cu obligarea examinării apelului în substanța sa și soluționării cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

9. În susținerea recursului, recurentul a invocat că, cererea de apel depusă de Consiliul local Șestaci la 30 iunie 2025 îndeplinea toate cerințele formale și materiale prevăzute de lege pentru admisibilitatea unui apel. Apelul identifica părțile și actul atacat, obiectul apelului, indica motivele de fapt și de drept ale nemulțumirii față de hotărârea primei instanțe, menționează probele invocate și era semnat legal. Altfel spus, toate elementele esențiale (conform art. 211 alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ și art. 365 CPC) se regăseau în conținutul cererii de apel, permițând înțelegerea cauzei și a criticilor aduse hotărârii de fond.

10. Notează că, instanța de apel a ignorat substanța acestor motive expuse în textul cererii de apel și s-a limitat formal la constatarea lipsei unui „apel motivat” depus separat. Or, legea nu impune depunerea unui act distinct intitulat „apel motivat” atâta timp cât motivele de apel sunt prezentate efectiv, putând fi incluse chiar în cuprinsul cererii de apel.

11. Invocă că, interpretarea articolului 232 alin. (2) din Codul administrativ trebuie realizată în sensul că partea are dreptul să își completeze motivele într-un termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii motivate, nu că ar fi obligatorie o motivare separată dacă deja în cererea inițială de apel au fost formulate criticile.

12. Relevă că, în speță, recurentul a expus deja motive substanțiale în cererea de apel, arătând dezacordul față de soluția primei instanțe și indicând erorile de aplicare a legii, aspect evidențiat ulterior chiar de Curtea Supremă de Justiție. Completul de recurs al CSJ a subliniat că instanța de apel avea obligația să verifice dacă în cererea de apel erau precizate motivele de fapt și de drept ce susțin apelul, întrucât din conținutul acesteia se identifică clar dezacordul cu soluția primei instanțe și o poziție juridică critică, elementele esențiale conform art. 211 Cod administrativ. Ignorând aceste aspecte, instanța de apel a eludat obligația de a analiza în mod concret conținutul apelului, limitându-se la o examinare strict formală a existenței sau inexistenței unui înscris separat de motivare.

13. Mai mult, critica formulată de apelant nu a fost una abstractă, ci a vizat punctual temeiul legal al hotărârii primei instanțe. În cererea de apel (chiar denumită „nemotivată”), Consiliul local Șestaci a indicat clar că prima instanță a aplicat greșit normele legale privitoare la competențele autorităților administrației publice locale, ignorând dispozițiile Legii nr. 436/2006 și Legii nr. 239/2007 din Codul Silvic. Acest cadru legal invocat evidențiază că litigiul privește exercitarea atribuțiilor consiliului local în gestionarea fondului forestier local și asigurarea siguranței în spațiile publice (starea arborilor degradați ce prezentau risc pentru cetățeni).

14. Astfel, existau motive concrete de apel, întemeiate pe lege și fapt, pe care instanța de apel trebuia să le analizeze pe fond. Refuzul de a examina aceste critici, care semnalau inclusiv pericolul public pe care îl reprezentau arborii deteriorați și necesitatea acțiunii autorității locale în interes public, echivalează cu o omisiune gravă de act de justiție. Instanța de apel a tratat superficial probele prezentate privind riscul major reprezentat de acei arbori, neluând în considerare principiul proporționalității și al priorității interesului public. Practic, s-a sancționat apelantul pentru o pretinsă lipsă de motivare, deși motivele existau și priveau exact legalitatea actului contestat și protejarea interesului public.

15. În concluzie indică că, cererea de apel a Consiliului local Șestaci nu este lipsită de motivare, întrucât conține critici punctuale în fapt și în drept la adresa hotărârii de fond.

16. Mai menționează că, obligația instanței de apel era să examineze aceste critici pe fondul lor, nu să declare apelul inadmisibil pe considerente pur formale. Nerespectarea acestei obligații contravine art. 211 Cod administrativ (cerințele esențiale ale apelului) și cerinței generale de

motivare adecvată a actelor judiciare. Hotărârile judecătorești (inclusiv încheierile procedurale) trebuie motivate în mod concret, arătând ce element anume lipsește și de ce, altfel se golește de conținut dreptul la apel. Or, în speță, încheierea atacată nu indică precis niciun element lipsă, formulând doar o concluzie generică de inadmisibilitate fără a explica de ce motivele deja prezentate nu ar fi suficiente. O atare soluție nemotivată în substanța sa este nelegală.

17. Procedura contenciosului administrativ este guvernată de principii specifice, diferite de procedura civilă obișnuită. În primul rând, Codul administrativ consacră principiul rolului activ al instanței (cercetarea din oficiu a situației de fapt și de drept). Potrivit art. 22 alin. (1) și art. 219 alin. (1) - (2) Cod administrativ, instanța de judecată cercetează din oficiu starea de fapt, stabilește felul și volumul probelor necesare, nefiind legată strict de susținerile sau cererile părților. Acest principiu al contenciosului administrativ impune ca instanța de apel să nu se limiteze la verificarea formală a motivelor de apel, ci să manifeste un rol activ în a asigura legalitatea soluției atacate.

18. Or, în cauza de față, Curtea de Apel Nord a procedat exact opus: a aplicat art. 232 alin. (2) din Codul administrativ într-o manieră rigidă și formalistă, sancționând drastic apelantul cu inadmisibilitatea apelului pentru pretinsa lipsă a motivării acestuia în termen, fără a realiza o analiză reală a conținutului și a fondului cauzei. Această abordare ultra-formalistă este disproporționată și contrazice însăși esența contenciosului administrativ, care cere flexibilitate în interesul aflării adevărului și al legalității.

19. Sancționarea automată a unei neregularități formale, nedeținerea unui apel motivat distinct în 30 zile, în contextul în care instanța avea deja în față criticile suficiente formulate în apel, reprezintă o măsură excesivă. În loc să asigure o soluționare justă a cauzei, instanța de apel a pus formalismul mai presus de fondul drepturilor părții, ignorând scopul căii de atac și interesele legitime implicate. Această interpretare exclusiv formală a căii de atac a apelului aduce atingere dreptului la un proces echitabil și efectiv al recurentului, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 §1 CEDO.

20. Mai mult, instanța de apel nu a dat posibilitate apelantului să remedieze vreo eventuală neclaritate. Chiar presupunând că cererea de apel ar fi avut unele lipsuri formale, principiul proporționalității și dreptul la un proces echitabil impuneau ca instanța să acorde o șansă apelantului la completare sau clarificare, înainte de a recurge la sancțiunea extremă a inadmisibilității. În cauză însă, nu s-a emis nicio somație sau înștiințare către Consiliul local Șestaci pentru a completa motivele apelului, iar încheierea contestată nu precizează concret ce anume lipsea. Procedând direct la respingerea apelului, fără a oferi ocazia de remediere, instanța a încălcat principiul bunei-credințe procesuale și a egalității armelor, privând recurentul de dreptul său de a-și valorifica apelul în substanță.

21. Prin urmare, aplicarea literală și inflexibilă a art. 232 alin. (2) Cod administrativ, în disonanță cu principiul rolului activ al judecătorului (art. 219 Cod administrativ), constituie o gravă eroare de drept. O asemenea abordare formalistă a condus la o soluție arbitrară, contrară garanțiilor procesului echitabil. Instanța de apel trebuia să interpreteze și să aplice regulile procedurale în mod teleologic, ținând cont de scopul lor - acela de a facilita examinarea fondului cauzei - și de obligațiile pozitive ce îi revin (cercetarea din oficiu a aspectelor esențiale). În loc să facă acest lucru, instanța a creat un obstacol procedural arbitrar, încălcând dreptul recurentului la o soluționare judiciară efectivă a apelului său.

22. O altă abatere majoră a instanței de apel rezidă în modul în care a tratat excepția de neconstituționalitate invocată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 241 din Codul administrativ:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

(3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

24. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

25. Art. 191 din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

26. Art. 231 din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile judecătoriale adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

(2) Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

27. Art. 232 din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.

(2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.”

28. Art. 233 din Codul administrativ:

„(1) Cererea de apel trebuie să conțină datele prevăzute la art.211 alin.(1) lit. a)–d) și să indice hotărârea care se contestă cu apel.

(2) Cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

(3) Cererea de apel poate cuprinde și alte date importante pentru soluționarea cauzei, precum și demersurile apelantului.”

29. Art. 236 din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special când: e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2).”

30. Art. 243 din Codul administrativ:

„(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

31. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs notează că încheierea contestată a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 9 decembrie 2025 (f.d.128), fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică. Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Instanța de recurs examinând argumentele din recursul declarat, în raport cu materialele cauzei și normele de drept pertinente, consideră necesară admiterea recursului cu anularea încheierii contestate și restituirea cauzei instanței de apel pentru judecarea în fond a apelului depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, din motivele ce succed.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că prin hotărârea din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat și s-a anulat decizia Consiliului local Șestaci, raionul Șoldănești, nr.7.1 din 4 octombrie 2024 „Cu privire la defrișarea unor arbori”.

34. Copia dispozitivului hotărârii judecătorești a fost notificată pârâtului la data de 12 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice.

35. La 30 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, reprezentat de Iacob Guja, Primarul satului Șestaci, a depus apel împotriva hotărârii nominalizate.

36. Prin încheierea din 9 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat

inadmisibil apelul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești, împotriva hotărârii din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția instanței de apel nu poate fi menținută, deoarece aceasta reprezintă o limitare a dreptului apelantei de acces la justiție și la un proces echitabil, conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

38. În acest sens, este de menționat că, instanța de apel a interpretat în mod excesiv de formal prevederile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, calificând cererea de apel ca fiind lipsită de motivare, fără a proceda la o analiză reală a conținutului acesteia.

39. La acest aspect completul de judecată reține că Codul administrativ prevede ca în cererea de apel să fie indicate „circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția”, împreună cu probele invocate în susținerea acesteia. Apelantul trebuie să arate, în esență, de ce consideră hotărârea nelegală sau netemeinică.

40. Totodată, legea nu fixează un volum prestabilit al motivării. Din această perspectivă, întinderea argumentării rămâne, în mod rezonabil, la aprecierea și diligența părții care declară apelul. Astfel, evidențierea în cererea de apel a celor mai mici critici de manifestare a dezacordului cu soluția pronunțată de prima instanță, cu indicarea argumentelor de netemeinicie a hotărârii contestate, pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor, pot fi privite în esență ca o motivare în *lato sensu* a apelului.

41. Sub acest aspect, cererea de apel este considerată admisibilă în cazul în care apelantului exprimă, fie și în mod sumar, la limita cerințelor legale obiectul cererii sale, și cel puțin, o precizare succintă cu privire la natura încălcării pretinse.

42. La caz, la etapa admisibilității, instanța de apel nu intră în examinarea fondului, ci verifică dacă cererea întrunește cerințele prevăzute de art. 211 alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ. La fel, verifică dacă cele invocate în apel permite identificarea criticilor formulate și a temeiului lor juridic.

43. Instanța de recurs, analizând cererea de apel constată, că apelantul și-a exprimat dezacordului față de soluția instanței de fond, fiind înserat în solicitarea casării hotărârii primei instanțe, precum și prezentarea unei poziții juridice critice față de hotărârea contestată și anume că, *judecătorul a aplicat greșit prevederile legale referitoare la competențele autorităților administrației publice locale, ignorând dispozițiile Legii nr.436/2006, Legii nr.239/2007 și ale Codului Silvic, care conferă consiliilor locale atribuții în gestionarea fondului forestier local și a siguranței în spațiile publice. De asemenea, a invocat că instanța a tratat în mod vădit superficial dovezile prezentate privind starea de degradare a arborilor și riscul public major*

reprezentat de aceștia. Precum și faptul că hotărârea atacată nu este motivată corespunzător și nu conține analiza completă a probelor și argumentelor.

44. În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că în apelul depus de către Consiliul local Șestaci se conține motivarea erorilor, care în opinia sa sunt imputate instanței inferioare, expunându-și criticile în fapt și în drept pe care se bazează aceste greșeli. Prin urmare, apelul conține obiectul solicitării și cel puțin o precizare sumară referitor la natura pretinselor încălcări admise pe prima instanță.

45. Totodată, instanța de recurs subliniază că mențiunea apelantului din finalul solicitărilor „examinarea apelului nemotivat” nu echivalează automat cu lipsa totală a motivării apelului, or, aprecierea motivării, se rezumă la conținutul real al cererii, nu la formula izolată folosită într-un fragment final.

46. În acest context, se atestă că instanța de apel nu a valorificat obligația de a analiza cererea de apel din perspectiva conținutului său concret, ci s-a limitat la constatarea abstractă a lipsei unui act distinct de motivare, fără a examina dacă cele invocate în apel acoperă în mod substanțial criticile față de hotărârea primei instanțe. O asemenea abordare, orientată exclusiv spre forma cererii, în detrimentul fondului și a intenției reale a apelantei, contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia căile de atac trebuie interpretate în mod funcțional și favorabil accesului la justiție.

47. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atrage atenția asupra importanței majore a verificării minuțioase de către instanța de apel a tuturor argumentelor înainte de a declara inadmisibilă o cerere de apel.

48. În aceste circumstanțe, completul conchide că instanța de apel greșit a apreciat ca fiind nemotivată cererea de apel depusă de Consiliul local Șestaci, în condițiile în care în virtutea principiului disponibilității apelantul a indicat motivele de fapt și de drept, care în viziunea dânsului demonstrează ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de fond, deci rezultă că cererea de apel corespunde rigorilor instituite de Codul administrativ.

49. Respectiv, Curtea de Apel Nord trebuia să efectueze controlul judiciar al hotărârii din 12 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, prin prisma argumentelor sumare invocate de apelantul Consiliul local Șestaci, în cererea depuse la 30 iunie 2025.

50. În circumstanțele menționate și ținând cont de faptul că încheierea instanței de apel a fost emisă cu încălcări de procedură ce afectează dreptul Consiliul local Șestaci la un proces echitabil.

51. Din considerentele enunțate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Consiliul local

Șestaci, a anula încheierea instanței de apel din 9 decembrie 2025 și de a adopta o încheiere nouă de remitere a cauzei la rejudecare, în instanța de apel, pentru judecarea în fond a apelului depus de Consiliul local Șestaci.

52. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești.

Anulează încheierea din 9 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Șestaci, raionul Șoldănești, cu privire la contestarea actului administrativ.

Restituie cauza Curții de Apel Nord pentru judecarea în fond a apelului depus de Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă